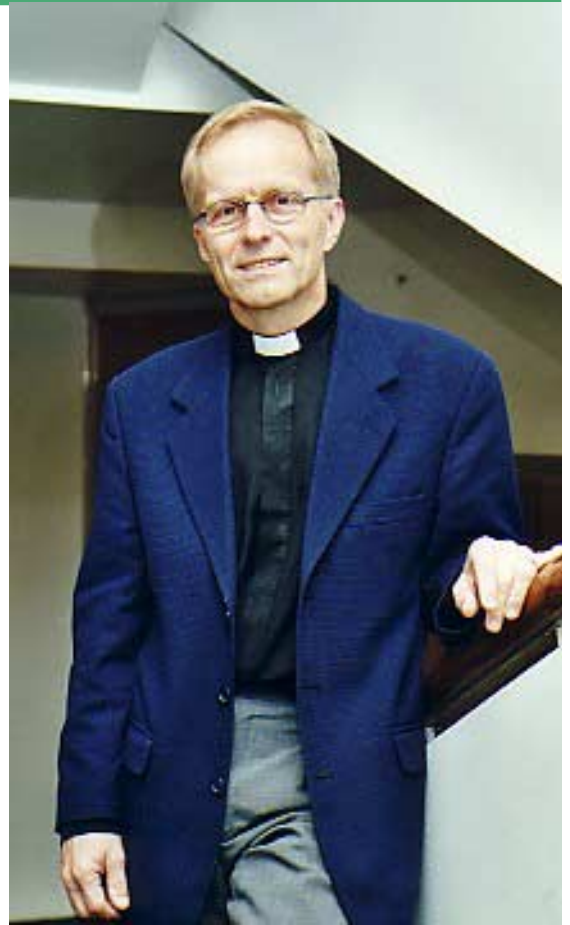

Huoli kirkosta laajenee

STI syntyi reaktiona kirkon maallistumiselle ja sen pappiskoulutuksen liberalisoitumiselle. Se siis kokosi yhteen sellaista väkeä, joka kantoi huolta Raamatun arvovallan murenemisesta ja halusi toimia klassisen kristinuskon säilymiseksi maassamme.

Keskustelu parisuhdelaista on jälleen nostanut pintaan kysymyksen Raamatun asemasta kirkossa. Näyttää selvältä, että entistä laajempi ja arvovaltaisempi joukko on sanoutumassa irti Raamattuun perustuvasta kristinuskosta. Toisaalta on kiintoisaa havaita, että monet sellaisetkin, jotka eivät ole koskaan lukeutuneet STI:n kannattajiin, ovat nyt ilmaisseet syvän huolensa kirkon päättäjien liberaaleista mielipiteistä.

Emme ole tietenkään kuvitelleet, että STI edustaisi kaikkia raamatullisen kristillisyyden puolesta huolta kantavia kirkossamme. Silti on hyvä panna merkille, kuinka monelle edelleen perinteisen kristinuskon arvot ovat tärkeitä ja Raamatusta irtautuminen luopumuksen merkki.

Olemmeko tulossa uuteen raamattutaisteluun, jossa myös rintamalinjat kulkevat hiukan eri kohdissa kuin aiemmin? Voisiko huoli Raamatusta luopumisesta yhdistää uudella tavalla perinteisen kristinuskon kannattajia? Muiden maiden esimerkki osoittaa, että nyt ei ole kysymyksessä pian ohimenevä median esiin nostama häly vaan kirkkoa syvältä koskettava opillinen keskustelu. Vaikka parisuhdelaki itsessään liittyy marginaalisen pieneen ihmisryhmään, niin kysymykset luomisen teologiasta, kristillisestä avioliitosta, miehenä ja naisena olemisesta sekä Raamatun arvovallasta ovat kauaskantoisia ja tärkeitä.

3.6.2002
Eero Junkkaala

Kahtia jakautunut kirkko

– kirkolliskokouksessa kiivas keskustelu parisuhdelaista

Kuten odottaa sopikin, kevään kirkolliskokouksen pääaiheeksi muodostui lähete-keskustelu kahdesta parisuhdelakiin liittyneestä aloitteesta. Kahden päivän aikana käytettiin noin viisikymmentä puheenvuoroa. Molemmat aloitteet lähetettiin perustevaliokuntaan, joka jatkaa niiden pohdintaa. Referoin seuraavassa käytyä keskustelua ja otan suoria lainauksia muutamien edustajien puheenvuoroista. Kutsun Marjokorven aloitteeksi sitä, missä ehdotettiin, että kirkko ei ottaisi työntekijöikseen ns. homoliitossa eläviä ja Sollamon aloitteeksi sitä, missä ehdotettiin siunaamiskavaa tällaista liittoa solmiville.

Vastakkaisia mielipiteitä

Marjokorven aloitetta kannattavia puheenvuoroja käyttivät seuraavat edustajat: Lasse Marjokorpi, Pekka Reinikainen, Raili Nas-kali, Eero Junkkaala, Helli Karvinen, Eero Nieminen, Hannu Kippo, Göran Stenlund, Yrjö Koskimäki, Mauno Jouppi, Henrik Perret, Keijo Luostarinen, Erkki Puhalainen, Esa Koukkari, Seppo Vänskä ja Bror Träs-kbacka, siis yhteensä 16 puhujaa. Sollamon aloitteen puolesta kävivät puhumassa Kari Lehtola, Wille Riekkinen, Maaria Perälä, Aarne Kauranen, Elina Lehdeskoski, Matti Sollamo, Pirkko Tepponen, Leena Heinonen, Mari Lamminen, Linda Lawast-Slotte, Ritva Vastamäki ja Heikki Kotila, siis yhteensä 12 puhujaa. Osa puheenvuoron käyttäjistä ei asettunut kummankaan ehdotuksen taakse. Esimerkiksi kaikki piispat Riekkistä lukuun

ottamatta olivat sillä kannalla, että tässä vaiheessa kumpikaan aloite ei ole toteuttamiskelpoinen. He eivät siis kannattaneet parisuhteessa elävien liiton siunaamista, mutta epäröivät myös mahdollisuutta tehdä lain-säädännöllistä kieltä parisuhteessa olevien pääsystä kirkon virkaan. Tosin muutamat piispoista, erityisesti Huovinen ja Pihkala, tekivät erittäin hyviä kysymyksiä kirkon selvitettäväsi, ennen kuin asiaa ratkaistaan mihinkään suuntaan. Huotari viittasi myös siihen, että ortodoksit eivät ainakaan tule missään tapauksessa hyväksymään työntekijöikseen parisuhteessa eläviä.

Mikään kirkko ei ole hyväksynyt uutta käytäntöä

Perusteellisimman puheenvuoron kirkon perinteisen kannan puolesta käytti Lasse Marjokorpi. Hän totesi aluksi, että koskaan mikään kirkko ei ole ottanut papeikseen ihmisiä, jotka elävät julkisessa ja tunnetussa homoseksuaalisessa suhteessa. Tästä aloitteesta poikkeavat käytännöt ovat ennen kuulumattomia kirkossa, ja lisäksi ne ovat raamatunvastaisia ja edustavat sitä käytäntöä, mikä vallitsi roomalaisessa pakanuudessa ennen kristinuskoa. Marjokorven mukaan nykykulttuurille on ominaista, että poikkeavuudesta tehdään normi, jota kaikkien pitäisi seurata.

Yhteiskuntamme kärsii jo nyt syvästi kristinuskosta luopumisen seurauksista. Niitä ovat avioerojen valtava paljous, isätömien ja äidittömien lasten lukuisuus,

perheväkivalta ja huumeet. Kristinuskosta luopuminen johtaa perhe- ja ihmissuhteiden vääristymisen kulttuuriin.

Marjokorpi haastoi kuulijoita myös sanomalla, että tätä aloitetta on vastustettu sillä perusteella, että kristityn tulee olla esivallalle kuuliainen. ”Niinpä niin”, hän sanoi, ”jos kannatat aloitetta, et ole keisarin ystävä.” Sitten hän kertoi historiasta esimerkkejä siitä, kuinka kirkko on esivaltaa nöyristellen luopunut omista perusteistaan, ja jatkoi: ”Jos eduskunnassa säädetään jokin laki, joka on ristiriidassa Jumalan ilmoituksen kanssa, niin siitä ei synny jumalallista ohjetta, jonka mukaan kirkon pitäisi muuttaa omaa opetustaan ja toimintaansa.”

Kirkolliskokous kuunteli hievahta-

matta tätä voimakasta puhevuoroa. Se jäi vähäksi aikaa ikään kuin leijumaan ilmaan profeetallisena sanana, jonka vastustamisesta kirkko vielä joutuisi tilille. Sen jälkeen keskustelu aaltoili moneen erilaiseen suuntaan. Marjokorven aloitteen kannalla olevista Pekka Reinikainen korosti sitä, että homoseksualismi ei ole synnynnäinen ominaisuus eikä niin yleinen kuin joidenkin virheellisten tutkimusten mukaan annetaan ymmärtää. Raili Naskali sanoi edustavansa monen tavallisen ihmisen mielipidettä, kun hän korosti perinteistä avioliittokäsitystä ja sanoi, ettei parisuhteen siunaaminen ole lähimmäisen rakkautta edistävä asia. Helli Karvinen muistutti kirkon kielteisestä kannasta parisuhdelakiin ennen sen hyväk-

*Parisuhdelakialoitteista kertoivat kirkolliskokouksen lehdistötilaisuudessa kirkkoherra Lasse Marjokorpi, pastori Leena Heinonen ja puheenjohtaja, arkkipiispa Jukka Paarma.
Kuva Vuokko Vänskä.*

symistä eduskunnassa. Hannu Kippo ja monet muut kertasivat asiaa koskevia selviä raamatunlauseita.

Raamattu ei kelpaa ohjenjuoraksi

Toisella kannalla olevista Kari Lehtola sanoi, että on pidettävä mahdollisena ajatuksena että Paavalin lause voisi olla iankaikkinen ohjenuora kristityille. Paavali on edustanut oman aikansa ennakkoluuloisia käsityksiä. ”Allekirjoitin parisuhteen siunaamista koskevan aloitteen”, hän sanoi, ”Käsi ei vapisut. Ajattelin, jos kerran tavaratalo, miksi ei ihmisiä.” Piispa Wille Riekkinen siteerasi Vanhasta testamentista lauseita, joissa puhutaan kuolemanrangaistuksesta ja sanoi, etteihän näitäkään nykyisin enää noudateta. Lisäksi hän vetosi rakkauteen ja seksuaalisen tarpeen toteuttamiseen ja toivoi siunaamiskaavaehdotuksen hyväksymistä.

Raamatun ohjeita kyseenalaisti myös Matti Sollamo sanoessaan, että Paavalilla oli erittäin hyviä oppeja, mutta ”kyllä Paavalilakin on jotain väärää, niin kuin on minullakin jotain väärää ja jotain hyvää”. Leena Heinonen syytti piispoja keinulautamaisesta suhtautumisesta kyseiseen asiaan ja vaati homoseksuaaleille kotipaikkaoikeutta kirkossa, ”koska myös heidän rakkautensa, kiintymyksensä, ilonsa keskinäisestä yhteydestä ja tahtonsa kantaa vastuuta toisistaan on Jumalan lahja”. Mari Lamminen perusteli myönteistä suhtautumistaan liittojen siunaamiseen mm. sillä, että ”ihmiseen on luotu seksuaalisuus ja se hakee toteutumistaan melkein millä keinolla hyvänsä. Jos tämä tosiasia kielletään, ihmisiä ajetaan valheellisen ja hyvin raskaan kaksoiselämän elämiseen.” Hän myös varoitti ottamasta Raamattua kirjaimellisesti.

Syntiinlankeemus unohtui

Kuten näistä lainauksista käy ilmi, kaksi vastakkaista näkemystä ovat varsin kaukana toisistaan. Taustalla on erilainen näkemys Raamatun arvovallasta ja tulkinnasta sekä erilainen kanta siihen, mitä luomisen perusteella on ajateltava kahden samaa sukupuolta olevan liitosta. Modernilla kannalla olevat unohtavat, että luomisen jälkeen on tapahtunut syntiinlankeemus, ja siksi kaikki ihmisen taipumukset ovat tai voivat olla vinoutuneita ja synnillisiä. Siksi pelkkä rakkauden tunne tai seksuaalinen tarve ei ole riittävä peruste siihen liittyvän elämäntavan siunaamiseksi.

Keskustelu jatkuu siis perustevaliokunnassa. Siihen kuuluvat seuraavat kirkolliskokousedustajat: piispa Ilkka Kantola puheenjohtajana, piispa Eero Huovinen, Riitta Aaltonen, Heikki Hurskainen, Eero Junkkaala, Kaarlo Kalliala, Jaana Marjanen, Lasse Marjokorpi, Eero Nieminen, Sini Peltola, Heli Pruuki, Erkki Puhalainen, Risto Rasimus, Matti Repo, Göran Stenlund, Toive Tynjälä, Marja-Leena Viljamaa ja Päivi Varpasuo, sihteerinä Olli Hallamaa.

Eero Junkkaala

Puheenvuorot internetissä

Lasse Marjokorven ja Eero Junkkaalan kirkolliskokouksessa pitämät puheenvuorot ovat STI:n kotisivulla www.teolinst.fi.